

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o Ps 123551 20 Pž
Brčko, 20.02.2020. godine

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Kadrić Zijada, kao predsjednika vijeća, Lucić Josipe i Nedić Srđana, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja N.d.o.o.B., zastupan po zakonskom zastupniku - vlasniku L.I. i po punomoćniku Srna Suadu, advokatu iz Tuzle, protiv tuženog T.d.o.o.S., zastupanog po zakonskom zastupniku - direktoru D.A., radi predaje u posjed i naknade štete, v.sp. 100.000,00 KM, odlučujući o žalbi tužitelja izjavljenoj protiv rješenja Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o Ps 123551 19 Ps od 12.12.2019. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 20.02.2020. godine, donio je slijedeće

R J E Š E N J E

Žalba tužitelja N.d.o.o.B. se ODBIJA kao neosnovana i rješenje Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o Ps 123551 19 Ps od 12.12.2019. godine POTVRĐUJE.

Obrazloženje

Rješenjem Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o Ps 123551 19 Ps od 12.12.2019. godine (dalje prvostepeno rješenje) odlučeno je kako slijedi:

„Tužba u ovoj pravnoj stvari ODBACUJE SE u dijelu kojim je traženo da se tuženi obaveže tužiocu nadoknaditi štetu "zbog bespravnog korišćenja tužiočevog kablovskog distributivnog sistema na području B. u periodu od 15.06.2015. godine, pa do dana predaje u posjed, sa zakonskom zateznom kamatom od podnošenja tužbe, pa do isplate" i u dijelu kojim je traženo da se tuženi obaveže tužiocu nadoknaditi štetu "zbog amortizacije tužiočevog distributivnog sistema sistema na području B. u periodu od 15.06.2015. godine, pa do dana predaje u posjed, sa zakonskom zateznom kamatom od podnošenja tužbe, pa do isplate".“

Protiv prvostepenog rješenja, žalbu je blagovremeno izjavio tužitelj N.d.o.o.B. (dalje tužitelj) zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, s prijedlogom ovom sudu da njegovu žalbu uvaži, prvostepeno rješenje ukine i predmet vrati na ponovni postupak „sa naredbom da ponovni postupak u ovoj pravnoj stvari vodi drugi sudija“.

Nakon što je ispitaio prvostepeno rješenje u smislu odredbe člana 341. u vezi sa odredbom člana 358. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 28/18, dalje Zakon o parničnom postupku), ovaj sud je ocijenio da žalba nije osnovana i odlučio je kao u izreci ovog rješenja iz razloga koji slijede.

Razmatrajući prvostepeno rješenje, žalbu i spis predmeta dostavljen ovom sudu na odlučivanje o žalbi tužitelja, razvidno je:

da je tužitelj dana 10.05.2019. godine, Osnovnom sudu Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, podnio tužbu protiv tuženog T.d.o.o.S. (dalje tuženi) radi predaje u posjed i naknade štete, naznačene vrijednosti spora u iznosu od 100.000,00 KM, prema sadržaju činjeničnog osnova tužbenog zahtjeva odnosi se na korištenje mreže kablovskog distributivnog sistema na području B., dok je tužbeni prijedlog, između ostalog, određen kako slijedi:

„I - Obavezuju se tuženi T.d.o.o.S. da prestane sa bespravnim korištenjem, te da preda u posjed tužitelju N.d.o.o.B. kablovski distributivni sistem na području B. koji je bio vlasništvo tužitelja na dan 15.06.2015. god., a sve u roku od 30 dana od dana donošenja presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja. Tuženi T.d.o.o.S. može se osloboditi ove obaveze ukoliko tužitelju N.d.o.o.B. isplati odgovarajući iznos u visini vrijednosti tužiteljevog kablovskog distributivnog sistema na području B.

II - Obavezuju se tuženi T.d.o.o.S. da tužitelju N.d.o.o.B. isplati naknadu štete zbog bespravnog korištenja tužiteljevog kablovskog distributivnog sistema na području B. u periodu od 15.06.2015. god., pa do dana predaje u posjed, sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana podnošenja tužbe pa do dana isplate, a sve u roku od 30 dana od dana donošenja presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

III - Obavezuju se tuženi T.d.o.o.S. da tužitelju N.d.o.o.B. isplati naknadu štete zbog amortizacije tužiteljevog kablovskog distributivnog sistema na području B. u periodu od 15.06.2015. god., pa do dana predaje u posjed, sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana podnošenja tužbe pa do dana isplate, a sve u roku od 30 dana od dana donošenja presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.“

da je prvostepeni sud, pozivajući se na odredbe člana 72., člana 74., člana 152. i člana 189. Zakona o parničnom postupku, rješenjem broj 96 o Ps 123551 19 Ps od 18.06.2019. godine, naložio tužitelju da u roku od 8 (osam) dana uredi i dopuni tužbu i navede zakonske zastupnike parničnih stranaka, dostavi dokaze - zahtjev za uplanjenje od 09.05.2014. godine i ugovor o prenosu udjela od 15.06.2015. godine, kao i da „jasno opredijeli tužbeni zahtjev tako što će opredijeljeno navesti da li traži utvrđenje smetanja ili naknadu štete, kada će navesti koje iznose i po kom osnovu ih potražuje“, uz upozorenje na posljedice nepostupanja (ako tužba ne bude vraćena u određenom roku smatraće se da je povučena, a ako bude vraćena bez ispravke, da će je sud odbaciti),

da je tužitelj dana 26.06.2019. godine blagovremeno uredio tužbu i u njoj naveo zakonske zastupnike parničnih stranaka, ali uz podnesak nije dostavio tražene dokaze, niti je uredio tužbeni zahtjev u pogledu vrste i visine naknade štete koju potražuje,

pa je prvostepeni sud, uzimajući u obzir da je tužitelj „uredio tužbu u pogledu označenja zakonskog zastupnika tužioca i tuženog i tužbeni zahtjev u stavu 1“, ali da „nije postupio po rješenju suda i tužbeni zahtjev jasno opredijelio u stavu 2 i 3, u kojem traži naknadu štete i nije naveo koju štetu i u kojem iznosu potražuje“, kao i da „tužbenim tvrdnjama i tužbenom zahtjevu nije "opravdao" iznos označene vrijednosti spora“, primjenom odredbe člana 74., člana 152., člana 189., člana 190. i člana 300. Zakona o parničnom postupku, odlučio kao u izreci prvostepenog rješenja.

U žalbi izjavljenoj protiv prvostepenog rješenja, tužitelj u bitnom smatra da prvostepeni sud „nije pravilno primijenio odredbe člana 74, 152, 189 i 190 Zakona o parničnom postupku“, obzirom da će „tužbeni zahtjev po svim tačkama, kao i u pogledu visine potraživanja naknade štete moći precizirati tek nakon provedenog vještačenja po vještaku ekonomske struke“ i da pri tom pogrešno tumači i odredbu člana 300. Zakona o parničnom postupku kada zaključuje da „kada tužilac traži naknadu štete po dva osnova, a nije naznačio pojedinačni iznos po svakom osnovu, tada je tužba nejasna“, potom ukazuje da prvostepeni sud nije naveo propis u kome se nalaze zabrane da se „istim tužbenim zahtjevom istovremeno potražuje predaja stvari u posjed, naknada štete zbog bespravnog korištenja tuđe stvari i naknada štete zbog amortizacije uslijed nezakonitog korištenja tuđe stvari“, te u konačnom tvrdi da je veoma jasno opredijelio tužbeni zahtjev i vrstu štete koju potražuje.

Takve, međutim, tvrdnje tužitelja ovaj sud nije našao osnovanim, obzirom da je:

odredbom člana 152. stav 2. tačka a) Zakona o parničnom postupku propisano da tužba mora da sadrži određen zahtjev u pogledu glavne stvari i sporednih potraživanja (tužbeni zahtjev);

dok je odredbom člana 189. Zakona o parničnom postupku, između ostalog, propisano da kad sud utvrdi da tužba ne sadrži elemente propisane odredbom člana 152. ovog Zakona, ili da postoje nedostaci u pogledu zakonskog zastupanja stranke, radi otklanjanja tih nedostataka ovlašten je poduzeti potrebne radnje propisane odredbom člana 74. ovog Zakona (postupanje sa nerazumljivim i nepotpunim podneskom);

te, odredbom člana 190. stav 1. tačka h) Zakona o parničnom postupku je propisano da nakon prethodnog ispitivanja tužbe Osnovni sud donosi rješenje kojim se tužba odbacuje ako utvrdi da tužitelj u roku koji je odredio sud nije otklonio nedostatke iz odredbe člana 189. ovog Zakona,

a, da je podneskom od 26.06.2019. godine tužitelj nalogu prvostepenog suda zadanim rješenjem od 18.06.2019. godine udovoljio tako što je naveo zakonske zastupnike parničnih stranaka, dok „nije postupio po rješenju suda i tužbeni zahtjev jasno opredjelio u stavu 2 i 3, u kojem traži naknadu štete i nije naveo koju štetu i u kojem iznosu potražuje“, pa kako nije poduzeo radnje u smislu naredbe prvostepenog suda, nastupila je pravna posljedica na koju je upozoren, tužba je u dijelu stava drugog (II) i stava trećeg (III) odbačena.

Naime, ovaj sud, jednako kao i prvostepeni sud drži da tužba mora sadržavati određen zahtjev u pogledu glavne stvari i sporednih potraživanja i tužbeni zahtjev se ne može odrediti u toku parničnog postupka „nakon provedenog vještačenja po vještaku ekonomske struke“, kako smatra tužitelj, jer važeći Zakon o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine ne poznaje tzv. manifestacijsku stupnjevitu tužbu, već tužbu čiji sadržaj je propisan (preciziran) odredbom člana 152. Zakona o parničnom postupku.

A, tom odredbom člana 152. stav 2. tačka a) Zakona o parničnom postupku propisano je da tužba mora sadržavati određen zahtjev, kako u pogledu glavne stvari, tako i sporednih potraživanja. Ovo stoga što je zahtjev u pogledu glavne stvari (tužbeni zahtjev) zapravo prijedlog izreke presude čije se donošenje traži, pa mora biti određen ne samo u kvalitativnom smislu, već i u kvantitativnom smislu. Zato tužbu, koja ne sadrži određen zahtjev (u kvalitativnom i kvantitativnom smislu), treba vratiti na ispravku ili dopunu.

Inače, ovaj sud nalazi za potrebno ukazati da prvostepeno rješenje uopće nije utemeljeno na zabranama da se „istim tužbenim zahtjevom

istovremeno potražuje predaja stvari u posjed, naknada štete zbog bespravnog korištenja tuđe stvari i naknada štete zbog amortizacije“, zbog čega nije ni bilo potrebno da se prvostepeni sud poziva na neke od tih odredbi, kako je to tužitelj u žalbi primjetio.

Osim toga, pravilno tužitelj u žalbi nalazi, da time što je u tužbi „označio vrijednost spora na osnovu slobodne procjene“ u iznosu od 100.000,00 KM, da to ne sprječava sud „u daljem postupanju“. Naime, tužitelj nije dužan da u tužbi „opravda“ označenu vrijednost spora, kako to pogrešno smatra prvostepeni sud, pošto prvostepeni sud ima mogućnost da brzo i na pogodan način na pripremnom ročištu, odnosno na ročištu za glavnu raspravu, provjeri tačnost naznačene vrijednosti spora (odredba člana 70. stav 3. Zakona o parničnom postupku). Ali i pored toga što je tačan ovaj žalbeni navod, on nije relevantan za rješidbu ove pravne stvari, imajući u vidu sadržinu prethodno citiranih zakonskih odredbi na kojima je utemeljeno prvostepeno rješenje.

Isto tako, ovaj sud nalazi da nije potrebno da „ponovni postupak u ovoj pravnoj stvari vodi drugi sudija“, kako to traži tužitelj, zato što se prema odredbi člana 347. stav 5. Zakona o parničnom postupku drugi postupajući sudija može odrediti samo kada se ukine prvostepena presuda, a ovde se radi o žalbi izjavljenoj protiv procesnog rješenja o odbacivanju tužbe.

Prema tome, kako tužitelj u ostavljenom roku nije postupio po rješenju od 18.06.2019. godine, nije jasno opredijelio tužbeni zahtjev u pogledu vrste i visine naknade štete, nastupila je pravna posljedica na koju je upozoren u slučaju propuštanja propisana odredbom člana 74. stav 3. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, tužba se odbacuje, radi čega je valjalo, primjenom odredbe člana 357. stav 1. tačka b) istog Zakona, žalbu tužitelja odbiti kao neosnovanu i rješenje prvostepenog suda potvrditi, kako je i odlučeno u izreci ovog rješenja.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Zijad Kadrić